

Skiftedag i SAB 20.1.2026

Kære biskop Czeslaw, kære Susanne, kære Søren, kære venner!

Som formand for bestyrelsen for Sankt Andreas Bibliotek og Katolsk Historisk Arkiv er det mig en ære at byde velkommen til denne reception, hvor vi efter godt syv år tager afsked med Susanne Balslev og siger velkommen til hendes efterfølger på posten Søren Harsbo. Jeg vil begynde med at give ordet til en af bibliotekets brugere eller måske skulle jeg snarere sige superbrugere: biskop Czeslaw.

...

Kære Susanne!

Tillad også mig på bestyrelsens og egne vegne at sætte nogle ord på, hvad du har været for biblioteket, og hvorfor vi er dig stor tak skyldig. Nu vil jeg slet ikke dvæle ved, at du er en meget venlig, ja elskelig person, der med et smil, godt humør og stor imødekommenhed tager mod enhver, der træder ind ad døren, og forstår at omgås og hjælpe mange slags mennesker. Jeg vil heller ikke tale om, hvordan du hurtigt faldt til her på bispekontoret og blev en værdsat kollega på alle etager. Jeg vil hellere sige, at fra dag ét har du været det, jeg forstår som en **rigtig bibliotekar**.

Det vil ikke kun sige et menneske med forstand på bøger og evnen til at forvalte dem, med alt hvad det indebærer af viden om samlingerne, evne til at finde ting frem – og stille på plads, omhyggelighed i indkøb, katalogisering og kassation, nidkærhed i det at vogte over og bevare bibliotekets værdier og mere skrøbelige skatte, ja kort sagt: samlingspleje og dertil lidt digital tæft. Nej, med en rigtig bibliotekar mener jeg, at disse nødvendige faglige kompetencer hos dig er forbundet med en ægte kærlighed til bøger og med et helhjertet engagement i det, der med et lidt klinisk ord hedder lånerkontakt, men som betegner hele den menneskelige side af virksomheden. Et bibliotek er jo ikke bare en samling bøger, der skal ekspederes eller stå på hylden til opslag. Det kan i hvert fald være så meget, meget mere, hvis det drives af en person, der er bibliotekar med liv og sjæl – og det er du, og derfor er du også blevet Sankt Andreas Biblioteks sjæl eller hjerte.

Jeg er ikke sikker på, at opgaven her altid har været helt nem, for du har været ene kvinde på posten. Det vil sige ikke i absolut forstand: Kate, din dygtige forgænger i embedet, har bistået dig og hjælper fortsat sammen med en lille skare andre, uundværlige frivillige. Og der er også bestyrelsen, der bygger videre på det grundlag, dens første formand og ildsjæl Helge Clausen lagde. Vi forsøger efter bedste evne at hjælpe, og der er desuden Sankt Andreas Biblioteks Venner, der har ydet stor moralsk og pekuniær støtte gennem årene. Men det er dig selv, der først og fremmest har draget læsset og gjort, at Sankt Andreas Bibliotek og Katolsk Historisk Arkiv er blevet bevaret som en levende katolsk kulturarvsinstitution, et mødested og en informationsresurse, der står til rådighed for kirken og alle interesserede. Her kunne jeg fortsætte med at skildre denne mangesidige virksomhed, der opfatter ekspedition af bestillinger til nær og fjerne, bogsalg, kontakt med besøgende, telefoniske henvendelser, mails med spørgsmål og meget, meget mere, men det vil jeg lade ligge.

For nu er det slut for dit vedkommende, og det er vi kede af, men først og fremmest er vi taknemmelige, og vi glæder os over, at du ikke bare forlader os for at nyde dit otium, men at du har sagt ja til at indtræde i bibliotekets bestyrelse, så vi fortsat kan trække

på dine kompetencer. Som et lille tegn på vores taknemmelighed vil vi give dig en gave, du selv har indikeret ville glæde dig, nemlig nogle flasker god, rigtig god portvin, udvalgt af bestyrelsens sommelier Carsten Günther. Dem vil jeg bede dig tage imod, mens vi alle klapper:

Kære venner!

Hermed er det dog ikke helt slut. Det er jo skiftedag i dag, så oven på afskeden kommer velkomsten til Susannes afløser bag skranken: Søren Harsbo.

Vi er i bestyrelsen glade for at byde Søren velkommen og mener, at han er værdig afløser for Susanne, for han er ikke blot et venligt gemyt, men dertil som Susanne en rigtig bibliotekar. Vi vil se spændt til, hvordan han forvalter sin rolle og udvikler biblioteket, for som alle levende organismer har Sankt Andreas Bibliotek og Katolsk Historisk Arkiv både en rig arv, en stolt tradition **og** behov for løbende justeringer. Det gælder med andre ord om at *forandre for at bevare*. Det er noget ganske andet end den hovedløse omstillingsparathed og forandringsledelse, vi kender alt for godt i det omkringliggende samfund. Sankt Andreas Biblioteks lille tradition er med endnu andre ligesom Kirkens store tradition levende, kontinuerlig og – vil jeg tilføje – sammensat og i dynamisk balance mellem forskellige hensyn.

Ansvar for den balance er let at placere, for den ligger primært hos dig, Søren! Vi andre hjælper til, men du er daglig leder for den blandede landhandel SAB/KHA eller måske skulle man hellere sige, at du er blevet *Mädchen für alles*, som er et rammende tysk udtryk for det, der på lidt ældre dansk hed en *enepige*. Det har ikke noget med moderne singler at gøre, men indikerede, at den husstand, hvor enepigen tjente, var så lille, at der ikke var råd til en stuepige og en kokkepige og en vaskekone og en barnepige og måske en oldfrue til at styre hele menageriet, men kun til en enepige, der klarede det hele. Det gør du så nu, og dertil ønsker vi dig held og lykke, men også god fornøjelse: Hjertelig velkommen.